

A lehetetlen leállítás, A rejtett út Berkley Springs, Nyugat-Virginia - 2020. május 2.

(Forrás: https://www.kryon.com/cartprodimages/2020%20downloads/download_Berkeley-20.html)

A lehetetlen leállítás

Üdvözöllek benneteket kedveseim, Kryon vagyok a Mágneses Szolgálattól!

Lesznek olyanok, aki azt kérdeznék: *"Nos, ha a tudatosság a fátyol másik oldaláról érkezik ide, akkor mennyit tudsz mindarról Kryon, amin mi mindannyian keresztülme gyünk?"* Mindig is jelen volt az érzés, ami szerint maga a Szellem, Isten - bárhog y is akarjátok nevezni -, a Teremtő Forrás a szomszéd helyiségben van. Az érzés, hogy ti vagytok a saját küzdelmetek létrehozói, és talán alkalomadtán bekukkant egy angyal, hogy üzeneteket adjon át, majd távozik. Még egy olyan kifejezést is felépíttetek, mint a "fátyol", valami olyasmit, amin nehéz az átkelés, ahogy ti mondanátok. Mindez azonban a saját tervetek, ti magatok készíttetek, a ti fogalom-meghatározásotok, nem pedig Istené. A Teremtő Forrás felépített egy rendszert, ahol az angyali forrás, erő, teremtés elérhető számotokra. Mindezek pontosan előtettek vannak. Ez ti vagytok. Ez a lélek, a Felsőbb-En, ami azon jármű része, amit Merkabának is neveznek. Ez talán egy ismert kifejezés a szentség azon energiájának buborékára, amiben utaztok.

Értitek? Látjátok, hogy mindazon érzékelést, hogy a Szellem odaát van, ti pedig itt - ti találtátok ki. Olyan mértékben a ti találmányotok, hogy kiöltözve elmentek egy helyre imádkozni, mintha Isten nem tudná, hogyan is néztek ki alsóneműben. Felvesztek valami nagyon szépet, hogy így menjetek erre a helyre, ahol leültök, letérdeltek, énekeltek és imádkoztok, majd távoztok. Mintha kinyitnátok egy ajtót, köszönnétek Istennek, majd becsukjátok ismét és visszajöttök. Ez a ti felfogásotok, ami sohasem azon Teremtő Forrástól származott, aki saját képmására alkotott benneteket. Ahogy ott ültök és hallgattok, tudjátok azt, hogy tökéletesen teljesek vagytok? Ez csupán a ti felfogásotok a befejezetlenséget illetően, ami a valóságotokat teremti.

Óh, igazából a valóságról akarok beszélni, de csak majd egy kicsit később. Jelen pillanatban egy információt szeretnék átadni nektek, olyan szempontból, amit remélem megértetek. Homályosan szólunk arról, amin manapság keresztülmentek. Tudjuk, mi, akik a Teremtő Forrásból származunk, az angyali lények körülöttetek, mi, akik minden dologban támogatunk és szeretünk benneteket. Mi, akik kezet nyújtunk felétek, hogy mindig megfoghassátok azt, mikor bajban vagytok, tudjuk, hogy min mentek keresztül. Tudjuk, hogy mit tapasztal meg a világ, és áttekintésében, felülnézetből ez egy kicsit más, mint azt gondoljátok.

Nagyon 3D-s módon fogom ezt közölni. Ez a bizonyos információ egy olyan közvetítésből érkezik, amit nagyon kevés embernek adtam át nemrég. Nem készült róla felvétel, hogy aztán a társam mások rendelkezésére bocsássa, mint ahogy majd ezzel történik. Úgyhogy újra átadom. Így szól:

Képzeljétek el egy pillanatra - nagyon 3D-s példaként -, hogy ti vagytok felelősek egy gyárért! Ebben a gyárban nagy a gépésítés mértéke, a csúcstechnológia, sok darabka és rész jár körbe, sok-sok egyén működtetésével. Mindegyiknek megvan a maga dolga ebben a gépezetben, talán a gépükkel, talán egy vizsgálattal, és valami terméket készítenek. Ez lehet valami kicsi, lehet valami nagy, csak képzeljétek el egy pillanatra! Akár jó nagy helyet is lefedhet. Igazgatóként száz vagy még több egyént fogtok látni. Látjátok, ahogy a jó termék kijön az összeszerelősorról. Ezek a termékek aztán a forgalmazásra kerülnek, valamint másokhoz, akik eladják ezeket jó áruként, és azokat megint más olyanok használják fel, akiknek szükségük van rájuk. Azt mondhatjátok, hogy ez egy nyertes-nyertes helyzet, mert sok embernek ad munkát, sok ember használja fel a termékeket, és ez egy jó rendszer.

Nos, aztán a vezetőség felvesz egy hatékonysági szakértőt. Ez az illető egy hónapot tölt el azzal, hogy mindent megnéz. Ez a személy, ez az emberi lény megy és megnéz mindent, amit csak csinálnak. Aztán egy napon visszajön, és jelent neked, az igazgatónak. Azt mondja: *"Tudja, néhány ügyes fogással lehetne úgy 20%-al több terméke is. A 20% az bámulatos szám egy gyárban. Ezáltal újraszervezn é a dolgozókat. Mind megmaradna, mindegyikük megtartaná a munkáját, de újraszervezn é őket. Valaki az ellenőrzés magasabb szintjére kerülne, hogy olyan munkát végezzen, amire igazán szükség van a termék szempontjából. Tudja, ez gyorsabban is végezhető."* Ott áll az összes terv, ti pedig igazgatóként néztek rájuk. Nézitek, nézitek, csak nézitek és nevettek. Azt mondjátok: *"Nos, szakértő úr! Maga érti, hogy igaza lehet, 100%-osan igaza, de ha mi ezt megtesszük, akkor le kell zárjuk a gyárat. Lehet, hogy két-három hónapra is le kell zárjuk azt, amíg átállítjuk, újraszervezzük, újraképezzük, és ez idő alatt nem lesz termelés. Ezért hát szakértő úr, ez nem történhet meg."* És így nem is fog. Ez sok országban, sok gyár témája volt már világszerte. Nem hagyhatják abba a termelést annak érdekében, hogy fokozzák a termékek számát, vagy hogy megváltoztassák a rendszert. Ez nem lehetséges, nem kivitelezhető.

Vagy mégis? Mi is történt veletek? Miért vagytok otthon? Miért nem dolgoztok? Értitek ezt? Ez egy hasonlat, az egyik a kettőből, amit ma át fogok adni nektek. Mi történik, mikor létrejön az addig elképzelhetetlen, több hónapnyi leállás, amikor is újrászervezhetek, átalhathok és átgondolhattok dolgokat, majd frissen térhettek vissza? Nem egy gyárról beszélek kedveseim, hanem sok más dologról, beleértve azt a tudatosságot, akik vagytok. Arról, hogy mit tesztek, miért is teszitek. Azokat a dolgokat, amiken még csak tűnődni is túl elfoglaltak vagytok, nem igaz? Elfoglaltak vagytok a saját gyáratokban emberi lények - ahhoz, hogy bizonyos módon egymással legyenek időnként. Vannak köztetek, akik pontosan tudják már, hogy mire is fogok kilyukadni és hogy miről is beszélek.

Ez a változás ideje. Ismételten csak, minden megáll. Lehetetlen, de így van. Adtunk át korábban közvetítéseket a számotokra, néhány közülük pontosan erről szólt. Arról, hogy amikor az emberi lény bajba kerül, és elmegy ahhoz, aki segít neki pszichológiai, lelki értelemben, akkor ez a személy azt fogja mondani: *"Vegyél ki egy szabadnapot, menj el az erdőbe, sétálgass és állítsd meg az életed!"* Így át lehet gondolni a dolgokat. Most az egész világ képes átgondolni a dolgokat. Át szeretnék adni nektek még egy másik példát is, amit ellentmondásosnak gondolhattok ugyan, de maradjatok csak velem!

Visszaviszlek benneteket az 1700-as, sőt talán még az 1800-as évekbe is. Nem is számít, mert olyan paradigma szerint működött akkoriban Európa, hogy minden egyes ország háborúban állt a másikkal. Óh, felváltva tették, felváltva, de évszázadokon át így ment a történet. A hadsergek és a hódítók számos országon végigsöpörtek - legyen az Franciaország, Németország, Anglia, Portugália, vagy Spanyolország, és ez még nem is az összes -, de mindannyian hódítók voltak bizonyos szinten. Az egyik ezek közül a bolygó java részét meg is hódította. Ez volt hát a paradigma. Húha, az angolok és franciák közötti tengeri csatákra gondoltok - nem nagyon kedvelték egymást. Látszólag mindegyikük háborúban állt, vagy ha nem, akkor épp megpihentek a következőig. Ezen országok közül mindegyiknek eljött az ideje arra, hogy mikor hódítsa meg a másikat. Egyeseknek jól ment, másoknak rosszabbul, egyesek nyertek, mások nem. Ismeritek a hódítók neveit, akik híresek voltak, mint Napóleon. Ahogy tanulmányoztatok a történelmet, ezt fogjátok látni újra meg újra, ez nem változott - nem változott meg.

Tehát, teremtsünk valami vicceset! Egyénekenként belekerültök egy időgépbe, és azt mondjátok: *"Nos, találkozni fogok néhány korabeli emberrel az 1800-as vagy talán az 1700-as évekből. Beszélgetünk egy kicsit."* Alig fognak megmaradni a székükben, és izgatottan megkérdezik tőletek majd: *"A jövőből érkezettek?"* - amire ti igennel felelték. *"Mi történik? Mi történt a jövőben? Milyen hódításra került sor?"* Aztán lassan elkezdetek mesélni nekik valami olyat, ami 75 évvel ezelőtt történt. Ott vagytok, a találkozóval velük a múltban, és ők azt kérdezik, hogy az milyen. Ti pedig beszéltek nekik a világháborúról és elmesélték, ami 75 éve történt. Ők pedig nem fogják azt elhinni. Azt mondjátok, - az idő azon pontján, azon időelágazásban, - elmesélték, hogy az összes érintett ország úgy döntött: *"Nem fogjuk hagyni, hogy ez újra megtörténjen! Mit tehetünk, hogy visszatartsuk ennek az újbóli megtörténtét? Úgy határoztunk, hogy létrehozunk egy kereskedelmi szervezetet néhányan együtt, és ez segített."*

Bizonyos idő elteltével azt mondták: *"Nos, szüntessük meg a határokat! Ne húzzunk többé határokat! Hozzunk létre egy olyan uniót, ami összedolgozik!"* Így könnyedén utazhattok ezen korábban ellenséges országok között, és ez a dolog segített. Majd minden valószínűség ellenére azt mondták: *"Nos, legyen egységes fizetőeszközünk!"* El tudjátok képzelni, hogy átváltotok egy másik pénznemre, hogy egy másik ország pénzével egységes legyen? És bizony megtörtént.

Kedveseim, lesznek olyanok, akik hallgatják ezt és azt mondják: *"Igen, ez az Európai Unió, és nem működött a dolog."* Azt szeretném, ha elgondolkodnátok egy pillanatra! Az EU gazdasági rendszerét még mindig csak próbálgatják és tesztelik. Ennek az az oka, hogy ebbe senki ezen a bolygón előtte még nem kezdett bele, soha.

Igazítani kell rajta, át kell dolgozni, át kell alakítani a méltányosság érdekében. Nem befejezett még, a tesztelés azóta is zajlik. De, mit is valószínűsített meg velem igazán? Hadd kérdezzem meg tőletek a következőt: háborúzni kezdtek vajon megint? A válasz: nem. Más szavakkal, ez egy teljes leállást igényelt. Az esetükben teljes pusztulást, teljeset. Annak érdekében, hogy átdolgozzák ezt a kirakóst, a tudatosság ezen gyára olyan módon illeszti össze ezeket az országokat, ahogy pár száz évvel ezelőtt soha senki sem álmodta volna, hogy megtörténik. Értitek, hogy mit is mondok? Ebben a helyzetben vagytok, és ez olyan sokféle módon mehet végbe. Vannak olyanok, akik vissza fognak térni a régi módok szerinti eljárásokhoz. Gondosan visszaraknak mindent. Elmondom nektek, hogy ez nem fog működni. Álljatok készen az új tudatosság újra-elosztására, arra, amit a futuristák már láttak, hogy eljön! Egy olyan helyre kerülnétek, ahol sokkalta könnyebben állhattok talpra, mintha háborúztatok volna. Gondoljatok hát erre, gondoljatok az ebben rejülő jóindulatra!

Ezt akartam elmondani nektek. Jelen pillanatban a nagyszerűség, a nagyság helyzetében vagytok. Azért mondom el ezeket, mert bizonyos dolgok érkezőben vannak. Tudom, hogy mik jönnek. Olyan dolgok, amik csalódást okoznak nektek. Olyan dolgok, amik felbosszantanak benneteket. Dolgok, amik meg fognak változni. Beszélni szeretnék hozzátok pár éven belül és azt mondjátok majd: *"Húha! Szükségünk volt erre."* Itt tartotok. Visszatérek még kedveseim. Szeretnék többet is mondani a valóságáról!

És ez így van.

A rejtett út

Üdvözöllek benneteket kedveseim, Kryon vagyok a Mágneses Szolgálattól!

Ez a találkozó és egyben a nap lezárása is. Nem számít, hogy milyen időzónában nézitek, nem igazán számít. Ez az az idő, amikor elbúcsúzunk a végbement üzenetsorozat végén. Ezek megpróbálták kifejezni az együttérzést, és azokat a tényeket, amik általában nem látszanak és nem értik őket. Arról a Teremtő Forrásról szólnak, ami nagyobb annál, mint amit elmondtak nektek. Egy sokkal nagyobb galaxis lehetőségeiről és kilátásairól, mint amit valaha is gondoltatok volna. Arról az elképzelésről beszélnek, amitől sokan a szemüket forgatnák vagy ellentmondást szít, ami szerint létezhetnek olyanok valahol, akik szeretnek, ismernek benneteket és akár még a DNS-etek magjaival is rendelkeznek.

Ezek a dolgok manapság mind annyira idegenszerűek, pedig egy évszázadon belül vagy akörül általános tudások lesznek. Ennek ez a módja kedveseim, és láttatok már ilyet. Még a saját társadalmaitokon belül is láttatok azt, hogy a dolgok, amiket régebben örültségnek vagy fantazmagóriának gondoltatok, manapság már tudománynak számítanak. A dolgok, amikről azt gondoltátok, hogy sohasem fognak megtörténni, megtörténnek. A dolgok, amikről azt mondták nektek, hogy nem történhetnek meg, megtörténnek... és így tovább. Ez jár az élen pillanatnyilag számos dolog lehetőségeit illetően, ami ugyan még nem valósult meg, de már érkezőben van.

Mondtuk nektek azt, hogy ez olyan találmányok kezdete lehet, amelyek várokoztak, amíg a dolgok leülepednek. Ez lehet az új gondolkodásmód kezdete. Olyan sokan vannak köztetek olyanok, akik előrejelezték ezen időszak problémáit, és nem feltétlenül a biológiai vonatkozásúakat. Vannak olyanok, akik azt jelezték előre, hogy lehet valami, ami térdre kényszeríti a Földet. Olyan sokan érezték úgy, hogy ez a terrorizmus, valami háború, vagy talán a tőzsde összeomlása lehet, amiből lehetetlen talpra állni - de egyik sem volt ezek közül. A gazdaságban nincs példa egy vírusból, járványból való helyreállásra, egyszerűen nincs. Mégis ott vannak mindazok, akik elmondják nektek, hogy ez hogyan fog működni vagy hogyan nem fog működni. Azt mondják, hogy nincs minta, kedveseim. Nincs minta arra, hogy milyen gyorsan állunk helyre, mit is fog tenni a tudatosság. De ott van a hajlandóság, a szándék: kijutni belőle és újrakezdeni. Vannak olyanok, akik vágyakoznak az után, hogy tömegben, közösségben legyenek, megfogják mindenki kezét, és megöleljének mindenkit, mert nekik nem lehetett. Most pedig hiányzik ez, most értitek, most megértitek. Ó, olyan sok minden van még.

Újfent elmondom, hogy nem létezik helyreállítási minta a tőzsde számára, nincs helyreállítási modell a gazdaság, a járvány számára. Ez meg fog lepni benneteket, egy új mintát fog létrehozni. Ne hagyjátok, hogy azok, akiknek fogalmuk sincs a dolgokról, csupán találgassanak, félelmet verjenek a szívetekbe azzal, hogy ez hosszasan fennmarad, hogy sohasem álltok helyre belőle, vagy hogy ez az 1929-eshez (gazdasági világválság - a ford.) hasonló világválság lesz és hogy több tucatnyi évbe fog telni! Ők abba fektettek bele - ténylegesen -, hogy félelemben tartsanak - és a jutalmuk kedveseim az, hogy még több ember fog ráhangolódni erre - felismeritek ezt. Minél félelmetesebb és drámaibb valami, annál több ember fog ráhangolódni. Megvan a lehetőségük arra, hogy eladják a dolgokat nektek. Ennek ez a módja, és eddig is ez volt, és még így is, ez mérsékelni fogja önmagát. Amikor egy napon a médiának el kell magyaráznia, hogy miért nem közölték a történet másik oldalát, miért nem adtak reményt, miért nem mutattak be pár olyan pozitív dolgot is, ami ezzel párhuzamban mindig megtörtént - ez mosolyt csalt volna az arcotokra azon időkben, mikor mindenki más sírt. Van, ami még csak most fog jönni ezután. Jó hírek várnak, öröm és talpraállás vár.

Azt szeretném, ha ez a jelenlegi közvetítés egy példázat lenne! Egy másfajta példázat, mint amit korábban adtam át. A rejtett út példázatának fogjuk elnevezni. Annak érdekében, hogy ezt helyesen tegyünk, szeretném emlékeztetni az amerikaiakat az országuk történelmének egy olyan mélyreható időszakára, ami a megpróbáltatások felfedezéséről s megismeréséről szólt. Ezek olyan idők voltak, mikor egyszerűen nyugat felé vonultatok az erdőkön keresztül, a rétek, a patakok, a kanyonok felé annak érdekében, hogy felfedeztétek, mi is volt ott.

Egy olyan időszakra gondoljatok, amikor a kontinenst épp csak felfedezték! Ott voltak azok, akik kimozdultak keletről, nem tudván, hogy mit is találnak majd. Volt számos felfedező, néhányan híressé is váltak, akik elmentek nyugatra, és felfedezték a hihetetlen, addig ismeretlen dolgokat. Annak érdekében, hogy ezt megtegyék, keresztül kellett menjenek az erdőben lévő túskebokrokon, és utat kellett vágniuk maguknak azokon keresztül. Egyszerűen utat kellett vágniuk maguk számára a sűrű rengetegen keresztül, hogy megtegyenek napi pár mérföldet. Számos kilométer itt, még több ott. Néhányuk évekig eltűnt, egyszerűen azért, hogy feltérképezze, mi is van ott.

Közülük kettőt Louis-nak és Clark-nak hívtak. Ha vettek egy pillantást erre, és rájuk, arra amit leírtak és amit elvégeztek, arra hogy meddig voltak kint, az elképesztő. Az egyik legkedveltebb történet róluk a Grand Canyonra való rátalálás. Nos, ismeritek a történelmet, ami szerint ezt korábban a spanyolok is megtalálták. Rátaláltak a Grand Canyonra, de azt

mondták róla, hogy az egy átkelhetetlen hely, így megfordultak és visszamentek. Louis és Clark nem ezt tették, ők elmentek az óceánig. Aztán megfordultak és visszajöttek, a beszámolóik pedig elkezdtek beérkezni, és az idő múltával, évek múlva, elkezdtek látni olyanokat, akik egy jobb élet reményében elmerészkedtek nyugat felé. Fogalmuk sem volt róla, hogy mi vár rájuk, ahogy nyugati irányba merészkedtek. Olyan sok történet, olyan sok könyv íródott erről. Olyan sokan beszéltek róla, hogy min mentek keresztül, és például hogy egyszerűen csak lovak húzta szekéren utaztak. A legtöbben, akik nem voltak ott, még csak el sem tudják képzelni ezt - bizony nem a szekéren utaztak. A szekerek szállították a készleteiket, ők pedig gyalogolva tették meg az utat a nyugati partra. Sokan az út során, akik úgy döntöttek, hogy gyermekük lesz, tudták nagyon jól, hogy nem nevezhetik el a gyermeket és nem is mondhatják el, hogy létezik 3 hónapos koráig, mert a halálozási arány az újszülötteknél 1:3 volt. Csak gondoljatok erre! Csak gondoljatok arra, hogy az úttörőknek ilyen gondjaik voltak, amikor utazni akartak! El tudjátok képzelni, hogy miből állt a szekérral az úttalan vadonon keresztül az utazás? Mit kellett tenniük azért, hogy rátaláljanak az úttal kapcsolatos helyes megoldásokra? Meddig tarthatott felmenni és lemenni a hegyről, keresztül a folyón, csak hogy elérjenek arra a helyre, ahová menni akartak, az áhított nyugatra?

Nostehát, képzeljétek magatokat a helyükbe ebben a pillanatban! Tegyük fel ebben a példázatban, hogy közülük valók vagytok! Szívós csapat volt ez, nem élte túl más, csak az egészségesek - férfiak, nők és gyerekek. Fessétek le őket egy pillanatra! Megállnak napközben pihenni egyet. Enni fogtok. Képzeljétek el egy pillanatra, hogy más utazókkal futnak össze! Az utazók azonban, akikkel véletlenül találkoznak: mások, és ők tudják ezt. Másképpen néznek ki. Mindenekelőtt tiszták, nem sárosak, és úgy néznek ki, mintha éppen most fürödtek volna. A mi utazóinknál ez szóba sem jön, hiszen szerencsések voltak, hogyha egyáltalán bármikor is fürödhetek, amikor épp véletlenül rátaláltak egy patakra vagy egy tóra.

Azok az utazók másképpen néztek ki, tisztábbak voltak, mint utazókként lenniük kellett volna, és furán is beszéltek. Egyesek gyorsan felismerni vélték, hogy talán valami varázslatfélebe futottak bele. Néhányan azt mondták: *"Nos, az erdőből jöttök, végre elementálokat is láthatunk."* Mások így szóltak: *"Nos, talán angyalok és beszélniük kellene velük."* Érdekes, ami azon nyomban történt. A szívós lelkek ezen csoportjában, akik ismerték az utat, az abban rejlő nehézségeket, és akik nagyon, de nagyon alaposan feltérképezték az útjukat, szemügyre vették őket és azt mondták: *"Nem fogok olyan emberekhez beszélni, akik nem részei a világnak."* Tehát, sokan voltak olyanok, akik még csak beszélni sem akartak ezekhez az utazókhoz. Azokhoz, akikkel az úton találkoztak, és a saját útjukat járták. Mások ottmaradtak egy pillanatra, és elkezdtek kérdegetni őket, hogy: *"Ti kik vagytok igazából? Miért vagytok ennyire mások?"* Amikor feltették a kérdéseket, az utazók elkezdtek válaszolni rájuk. *"Kik vagytok?"* - kérdezték. *"Vezetők vagyunk."* - feleltek ők. Aztán megkérdezték: *"Miért vagytok ti vezetők és miért vagytok itt?"* Így feleltek: *"Mindvégig ismertünk benneteket. Tudjátok, mi veletek utazunk, csak egy kicsit távolabb, párhuzamosan az utazásotokkal."* Nos, az eszesebb utazók, azok akik feltérképeznek, irányítanak és javítják a szekereket, mindannyian azt mondták: *"Ez lehetetlen! Hallottunk volna benneteket, tudtunk volna róla. Tudjuk, hogy milyen keresztülmenni ezeken az erdőkön - ez nehéz dolog. Hallottuk volna azt, amit ehhez tennetek kellett volna, az ágak tördelését és minden ilyesmi zajt. Éreztük volna a tüzeitek szagát. Ha valóban párhuzamosan utaztatok volna mellettünk, akkor tudnunk kellett volna róla."* Az angyali csoport pedig nem szólt semmit, amíg nem kérdezték őket.

Érdekes az azonnali kommunikáció jelensége, beszélünk erről már korábban. Nem adtak magyarázatot addig, amíg meg nem kérdezték őket. Ismételten csak, voltak olyanok, akik abbahagyták a beszélgetést azzal, hogy: *"Ez ostobaság! Túl sokat ittunk. Inkább arra fogunk figyelni, hogy miért is vagyunk itt! Azért, hogy átvergődjünk ezen a nehéz valóságon, hogy keresztülágjunk, és eljussunk a következő helyre!"* Mégis, voltak páran olyanok, akik maradtak és kérdéseket tettek fel, még több kérdést. *"Miért találkoztunk volna épp most veletek? Miért éppen most mutattátok volna meg magatokat?"* Ekkor, azok, akik majdhogynem ragyogtak, annyira mások voltak, kihúzták magukat, és azt mondták nekik: *"Azért, mert most más idők járnak. Itt az ideje, hogy meglássatok néhány dolgot, és megismerjétek valami olyasmit, ami minden mástól különbözik, amit valaha korábban láttatok! Mi vagyunk a vezetők és ha úgy kívánjátok, akkor mutatunk nektek valamit. Megmutatjuk nektek az ösvényünket."* Ez a döntés ideje volt. Nos, voltak ezek a szívós emberek, akik leváltak, és voltak, akik pedig éltek a meghívással, hogy velük tartsanak egy kis ideig, hogy megnézzenek valamit, amit addig nem is ismertek. Ujfent, voltak olyanok, akik leszakadtak, és azt mondták, hogy: *"Ez valami trükk, ez nem valódi. Túl sok időt voltunk idekint. Most a természet játszik velünk, olyan módon, hogy rávegyen bennünket arra, hogy a szakadék szélén kössünk ki és lehajtsón bennünket a szikláról."* Minden megszokás, minden veszéllyel és félelmetes éjszakákkal kapcsolatos figyelmeztetés ellenére - egyesek nem mentek velük, de néhányan igen.

A kevesek, akik elmentek velük, megkérdezték őket, hogy: *"Milyen messze van?"* Akik vezették őket, azt mondták: *"Nincs messze, csupán két órányira. Gyertek velünk, járjatok két órát! Ez semmiség a számotokra. Hadd mutassunk nektek valami olyat, amit sohasem láttatok korábban!"* Így hát a kevesek azokkal tartottak, akik angyaliak voltak. Azokkal, akikkel találkoztak, akiről azt sem tudták, hogy kicsodák - nem tudtak rájönni. Másképp beszéltek, másképp viselkedtek, máshogyan néztek ki, de biztonságban érezték magukat velük. Mögöttük mentek, a vezetők mentek előttük. Észrevettek valamit és így szóltak: *"Látjuk, hogy semmi problémátok sincs azzal, hogy keresztülmentek ezen a sűrű erdőn, nem úgy mint nekünk. A legsűrűbb részen mentek keresztül, és látszólag olyan, mintha úgy sétálnátok át az erdőn, mintha az*

ismerne benneteket. Mintha elhajolna az útból számotokra. Nehéz ezt kifejezni. Úgy tűnik, mintha néha keresztülmennétek egy fán. Mondjátok el nekünk vezetőik, hogy mi is ez?"

A vezetők megálltak egy pillanatra és így szóltak: *"Ez az egyik olyan kérdés, amiről tudnotok kell. Ez az erdő, amin keresztülmentek, ez a nehézség, amit saját utatoknak választottatok, amin keresztülmentek, és amiről azt mondjátok, olyan sűrű és olyan nehéz - a társatok ezen a bolygón." Ha tudnátok, hogy az a társatok, és társként is kezelnétek, ahogy olyasvalakit, akit szerettek. Ha így tennétek, akkor az erdő szintén kitérne az utatokból. Látjátok, az erdő a részetek. Több mint egy csodálatos dolog, több mint csupán a Földanya, ő egy társ. Ez az erdő adja számotokra az oxigént. Ti adjátok meg neki a széndioxidot. Ez egy szimbiotikus kapcsolat. Erdő nélkül nem léteznének, nélkületek pedig az nem létezne. Látjátok? Ez az életetek társa, partnere. Ez az erdő lehetővé teszi számotokra, hogy egyetek belőle. Ellát benneteket élelemmel. Később, ahogy felismeritek, azt is meg fogja engedni számotokra, hogy dolgokat növesszetek az öléből. Az erdő a társatok, táplál benneteket, ti pedig őt. Az erdő adja számotokra az édesvizet is. Gaia, ez a bolygó, ez a Föld a társatok minden dologban: táplálékban, oxigénben, ételben... és aztán hozzáadték a következőt is. Az erdő adja a fát az épületeitekhez és a szekeritek számára. Aztán egy nemzedék után, ha visszatértetek, azt találjátok, hogy minden fa újra visszanozott. Tehát újra megtehetitek ezt az elkövetkezendő nemzedékeknek. Ez hát számunkra egy társ, és ezért láttok minket ilyen könnyedén átmenni rajta."*

Az emberek értetlenül álltak ez előtt, még soha nem hallottak ilyesmit, sohasem. Nem egészen értették meg - de az alapelvet, a partneri viszonyt igen. Aztán tovább és tovább mentek, míg el nem értek egy tisztásra. Bárcsak le tudnám festeni ezt nektek kedveseim! Elértek egy tisztásra, de az nem igazán csak egy tisztás volt. Annak nézett ki ugyan, de amikor ezek az utazók, akik nyugaton akartak letelepedni, elértek ehhez a tisztáshoz, akkor mindegyikük térdre rogyott attól, amit látott. A legtöbbjük összeesett, páran sírtak attól, amit láttak. Néhányuk megérintette a talajt, amiatt amit láttak - mivel nem hitték el, amit látnak. Ez nem egy egyszerű tisztás volt. Ez valójában egy út volt, egy nagyon széles út. Amikor balra néztek, az elnyúlt visszafelé egész végig. Amilyen messze csak el tudtak nézni, talán még a keleti partig is. Amikor pedig a másik irányba tekintettek, akkor az egészen a vízig nyúlt el a nyugati parton. Tiszta út, hepehupák, sziklák, fák nélkül. Azt mondták: *"Mi ez? Hogy szalaszthattuk el ezt? Ki csinálta? Ki készítette?"*

Még mielőtt a telepések további kérdéseket tettek volna fel, kihúzták magukat, rájuk néztek, a szemükbe, és azt mondták: *"Ti csináltátok, de rejtve volt előletek egész életetekben."* Mi a jelentése ennek? Hogyan lehetséges ez? A telepések azt mondták: *"Úljatok le és hallgassatok meg valami olyat, amit talán megértetek, talán nem! A valóságnak rétegei vannak, a valóság rétegek léteznek. Az, amelyiket utazóként választottatok, az azon nehézség valósága, hogy az utatokon csakis nehézségek vannak. Ez az, amire az elvárásaitok alapján bejelentkeztek. Ez az, amire számítottok, mikor este aludni tértek, és felkeltek a következő napon - a nehézségre. Tudjátok, hogy amikor felkeltek, újra át kell vágnotok a fákon. Talán csupán egyetlen mérföldet haladtok, és aztán pihennetek kell, mert ez olyan nehéz dolog. A sár beleragad a szekeretek kerekeibe, és így tovább. Ez hát a valóságotok, és ezt ti gyártjátok magatoknak. De a valóságnak vannak rétegei, és ezek azt mondják: "Üdvözlünk egy másik valóságban kedves ember! Ez az utatok, egy másik valóság. Ez egy hasonlat az életre, egy olyan már jelenlévő, kényelmetlenségek nélküli útra, ami mindvégig ott rejtőzött. Így utazhattok a szekéren, ahelyett, hogy mellette mennétek. Megtalálhatjátok amire szükségetek van. Félelem, kényelmetlenségek, nehézségek, dráma és halál nélkül, gyorsabban és sokkalta könnyebben utazhattok távolságokra. Ez mindig is a tiétek volt, és most itt van a számotokra!"*

Ennyiben is hagyhatnánk, ám voltak olyanok, akik egyenesen visszafordultak azon a ponton, azt mondván: *"Ez nem valódi, nem lehet az!"* Voltak azonban mások is, akik így szóltak: *"Akarom ezt az utat."* Azok pedig, akik együtt utaztak velük, sohasem látták többet őket. Érdekes, lehet, hogy hazaugrottak a keleti partra ebédelni, mint ahogy manapság azt egyesek megtehetik egy repülőgéppel. Mondjátok el ezt nekik, hogy egy napon mi lesz lehetséges: elutazni New York-ból Los Angeles-be egy ebédre. Erről szól ez kedveseim, és ez elképesztő dolog egyesek számára manapság is. Ti gyártjátok a nehézségeket saját magatoknak az utatokon, hallottátok? Ez a valóságotok - mert ez az a valóság, amit tanítottak nektek. Ez a születeiktől származó valóság. Azoktól ered, akik megtanították nektek, hogy mi valódi és mi nem az. Ez vésődött belétek - dráma, halál, nehézség, gond. A szomorú dolog pedig az, hogy olyan sok ember létezik, akik felébredtek, és mégis erre számítanak. Az a valóság, amire számítottok, időben kézbesítve lesz a számotokra, mert az emberek erőteljesek az elvárásaikban, és a valóság megváltoztatásában.

"Kryon, ezzel most mit akarsz mondani nekünk?" Azt mondom, hogy megválaszthatjátok a valóságotokat. Választhatjátok azt, hogy ne legyen jelen a dráma az életetekben. Választhatjátok a kényelmetlenségek nélküli, gyorsabb utazást. Nem kell keresztülmennie azon az erdőn, ami ellenetek küzd. A bolygó szerelmes belétek. Ez meg fogja változtatni az életetek paradimáját, hosszabban fogtok élni. Most van itt az ideje annak, hogy mindezeket és még többet is megértsetek. Most van itt az ideje annak, hogy a Föld elérkezzen egy megálláshoz és meghallhatjátok ezt... szóval, amikor újra beindul, akkor egy másik nehéz valóságot hoztok létre, vagy meg fogtok állni, elgondolkoztok egy pillanatra arról inkább, hogy mi helyes? Ez az isteniség a tiétek, és nagyon is aktív - megváltoztathatjátok a múlt valóságát, és elmozdulhattok azon jövő felé a jelen pillanatban, amire nem is számítottatok. Ennek most van itt az ideje.

Ez a hiányzó út példázata. Sokak számára megdöbbentő, ám mindenki számára igaz. Ez az igazság. Egy napon meg fogjátok látni - és még a tudomány is meg fogja mutatni nektek -, hogy amit elgondoltok, amit az utatokként elképzeltetek, az lesz aztán számotokra a valódi út is. Felismeritek majd, hogy olyan sokat töltöttetek el az életeketekből a rossz dolgok elvárásával, és ezek éppen időben kézbesítve is lettek a számotokra.

Kryon vagyok, az emberiség szerelmese. Az igazságot adom át nektek. Néhány olyan dolgot, ami még nem történt meg, de meg fog, és pár olyat is, amit pedig a jelen pillanatban tapasztaltok. Keljetez hát fel a székekből, a kanapékról másképpen, mint amikor leültetek azokra. Fontoljátok meg ezeket a dolgokat, mert ezek mind igazak!

És ez így van.

Kryon

Átíró - Gazdag László

Fordító - Konrád Bálint

Lektor - Barcsi Bernadett

Stiliztika - Daka Sanya